Lekcja 8 21 listopada

INTERPRETOWANIE PISM PROROCKICH

Tekst przewodni: Łk 24,27.

Zakres studium: Mt 5,17-48; 1 Kor 16,20; Mt 4,1-11; Łk 10,25-28; 24,25-27.44-49.

Część I: Przegląd

Wprowadzenie

Interpretowanie *Pisma Świętego* i pism Ellen G. White wymaga zwrócenia bacznej uwagi na kontekst, a także pilności i poddania się kierownictwu Ducha Świętego. W Łk 24,27 Słowo „wykładał" (gr. *diermēneuō*) znaczy „wyjaśniał", „interpretował", „objaśniał". To właśnie czynił Jezus, by pomóc uczniom spotkanym w drodze do Emaus zrozumieć Pismo Święte. To podkreśla znaczenie właściwego zrozumienia i przyjęcia Bożych przesłań, aby nie przypisywać im naszych osobistych domniemań. Podobnie interpretowanie pism Ellen G. White wymaga zbadania poszczególnych twierdzeń w ich historycznym i literackim kontekście, aby upewnić się, że są one zgodne z biblijną podstawą, której znaczenie zawsze podkreślała. Tak więc w tej lekcji zastosujemy zasady interpretowania *Pisma Świętego* do interpretowania pism Ellen G. White.

Część II: Komentarz

1. Właściwe zrozumienie Bibli wymaga stosowania potwierdzonych zasad interpretacji. Poniższe dziesięć zasad pomaga wyjaśnić, jak należy interpretować *Pismo Święte* i słuchać Boga przemawiającego przez Jego Słowo (dziesięć zasad zostało zaczerpnięte z: Richard M. Davidson, *Interpreting Scripture: An Hermeneutical »Decalogue«*, „Journal of the Adventist Theological Society" t. 4, nr 2, 1993, s. 95-114).

Tylko Biblia. *Biblia* jest ostatecznym autorytetem w sprawach wiary i praktyki życia duchowego (2 Tm 3,16). Wszystkie doktryny i wierzenia muszą być poddawane próbie *Pisma Świętego*, które stoi ponad tradycją, rozumowaniem i doświadczeniem. Choć ogólne objawienie w przyrodzie i proroctwach jest ważne, *Pismo Święte* pozostaje ostatecznym standardem, pomagając nam unikać skrajnych interpretacji i nadmiernego polegania na ustalonych kościelnych wyznaniach wiary.

Całość Pisma Świętego. Całe *Pismo Święte* jest podstawą wiary, a nie jedynie wybrane fragmenty. Błędne interpretacje powstają wtedy, kiedy fragmenty są wyrywane z kontekstu, jak wtedy, kiedy szatan celowo przekręcał znaczenie *Pisma Świętego* podczas kuszenia Jezusa (Mt 4,6). Wierzący powinni brać pod uwagę cały biblijny obraz każdego zagadnienia, aby uniknąć wypaczeń.

Analogiczność (harmonijność) Pisma Świętego. *Pismo Święte* jest wewnętrznie spójne i samo jest dla siebie kryterium interpretacji - jedne fragment *Pisma Świętego* służą interpretacji innych fragmentów (Iz 8,20). Czytelnicy muszą pozwolić, by *Pismo Święte* korygowało ich błędy. W tym celu muszą porównywać poszczególne fragmenty z szerszym biblijnym przesłaniem.

Duchowe rozróżnianie. Zrozumienie *Pisma Świętego* wymaga kierownictwa Ducha Świętego (1 Kor 2,11-14). Studiowanie z modlitwą sprzyja pokorze i czyni człowieka otwartym na Boże oświecenie. Dlatego powinniśmy modlić się o kierownictwo Ducha Świętego za każdym razem, kiedy studiujemy *Biblię* i rozmyślamy o niej.

Tekst i przekład. Ponieważ każdy przekład jest w pewnym stopniu interpretacją, studiowanie tekstu biblijnego w oryginalnym języku oraz porównywanie wielu przekładów może poszerzyć nasze zrozumienie. Formalne przekłady najbliższe znaczeniu tekstu w oryginalnym języku są najlepsze do dogłębnego studiowania.

Kontekst historyczny. Każdy fragment *Pisma Świętego* ma swój kontekst historyczny i kulturowy, w którym powstał. Zrozumienie warunków, w jakich pisał autor oraz okoliczności, w jakich znajdowali się pierwotni odbiorcy przesłania znacząco sprzyja zrozumieniu. Kiedy podchodzimy do danej księgi biblijnej, starajmy się rozumieć następujące dane historyczne: tożsamość autora, datę powstania tekstu, tożsamość pierwotnych odbiorców przesłania i sytuację, w jakiej się znajdowali, ówczesną kulturę, uwarunkowania polityczne i dane geograficzne. Komentarze i encyklopedie biblijne są bardzo pomocne w tej kwestii.

Kontekst literacki. Rozpoznanie rodzaju literackiego oraz miejsca fragmentu w bezpośrednim i szerszym kontekście pomaga zrozumieć jego znaczenie. Aby poznać kontekst literacki studiowanego fragmentu, trzeba przestudiować także to, co jest napisane przed nim i po nim. „Bezpośrednim kontekstem zdania jest akapit, w którym ono występuje. Kontekstem akapitu jest seria akapitów poprzedzających go i następujących po nim. Kontekstem rozdziału są poprzednie i następne rozdziały. Zaś szerszym kontekstem fragmentu jest cała księga, w której ów fragment się znajduje" (William W. Klein i in., *Introduction to Biblical Interpretation*, wyd. 3, Grand Rapids 2017, s. 294).

Analiza gramatyczna/składniowa. Studiowanie struktury zdań i znaczenia słów w kontekście ukazuje niuanse, których zrozumienie jest niezbędne dla właściwej interpretacji. Tak więc analiza gramatyczna

i studiowanie słów może być pomocne w zrozumieniu trudniejszych fragmentów.

Analiza teologiczna. Interpretatorzy powinni ustalić, co dany fragment mówi o Bogu i jak psuje to do szerszych tematów teologicznych. Analiza teologiczna obejmuje interpretowanie fragmentu w jego szerszym kontekście literackim danego testamentu i całego kanonu biblijnego. Interpretator musi także ustalić, co dany fragment oznacza w powiązaniu z Chrystusem - co mówi o Nim.

Praktyczne zastosowanie. Wreszcie, zasady opisane w tekście biblijnym należy stosować w codziennym życiu, dostrzegając ponadczasowe prawdy stanowiące reguły wiary i osobistego postępowania.

Do dalszego studium: Richard M. Davidson, *Biblical Interpretation*, w: *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, red. Raoul Dederen, Hagerstown 2000, s. 58-104; J.C. Peckham, *God With Us: An Introduction to Adventist Theology*, Berrien Springs 2023, s. 331-342.

2. Interpretowanie pism Ellen G. White wymaga stosowania właściwych zasad interpretacji. Omówcie poniższych osiem wskazówek właściwego interpretowania pism Ellen G. White (na podstawie: Michael W. Campbell i Jud S. Lake, *The Pocket Ellen G. White Dictionary*, Nampa 2018, s. 21-30).

Po pierwsze, studiuj Biblię. Ellen G. White nigdy nie sugerowała, że jej pisma mają zajmować miejsce *Pisma Świętego*. Przeciwnie, podkreślała *Biblię* jako najwyższe źródło Bożego objawienia. Opisywała swoje pisma jako natchnione zastosowanie biblijnych zasad, podobnie jak biblijni prorocy interpretowali *Pismo Święte* dla swoich słuchaczy. Dlatego czytelnicy powinni nadawać priorytet studiowaniu *Biblii*, a dopiero potem czytać pisma Ellen G. White w świetle *Pisma Świętego*, a nie odwrotnie.

Po drugie, bierz pod uwagę wszystkie dostępne informacje na dany temat. Aby zrozumieć całościowo stanowisko Ellen G. White w danej kwestii, należy przestudiować jak najszerzej jej wypowiedzi dotyczące tej kwestii i nie wyciągać wniosków z pojedynczych cytatów. Strona internetowa Ellen G. White Estate (https://egwwritings.org) zawiera aktywny zbiór pism autorki umożliwiający ich łatwe przeszukiwanie i znacznie ułatwiający ich studiowanie. Ponadto każde twierdzenie należy czytać w jego literackim kontekście, aby unikać błędnych interpretacji. To prowadzi nas do kolejnej wskazówki.

Po trzecie, studiuj poszczególne stwierdzenia w ich literackim kontekście. Znaczenie pism Ellen G. White staje się zrozumiałe, gdy bierze się pod uwagę sąsiednie akapity, rozdziały i całą publikację. Wyrywanie fragmentów z kontekstu może prowadzić do wypaczania jej przesłania, przed czym ona sama wielokrotnie ostrzegała, mówiąc, że przytaczanie pojedynczych zdań na poparcie czyichś domniemań nie uwzględnia pełnego obrazu zagadnienia. „Ciąg myślowy Ellen White, podobnie jak każdego dobrze zorganizowanego pisarza, był serią powiązanych myśli ułożonych tak, by zakomunikować określoną koncepcję. Taka komunikacja jest logicznym ciągiem, w którym jedna myśl naturalnie prowadzi do kolejnej. W ten sposób komunikowała ona myśli tak, jak czyni to większość ludzi - przy pomocy starannie dobranych pojęć połączonych w logiczny wzorzec. Tak więc każde zdanie, które napisała, musi być rozumiane w świetle pojęć wyrażonych w kontekście czyli komunikowanym ciągu myślowym" (Jud Lake, *Ellen White Under Fire: Identifying the Mistakes of Her Critics*, Nampa 2010, s. 182).

Po czwarte, studiuj stwierdzenia w ich historycznym kontekście. Pisma Ellen G. White należy rozumieć w szerszych historycznych ramach XIX wieku z uwzględnieniem istotnych uwarunkowań politycznych, społecznych i religijnych. Elementy kontekstu takie jak wojna, reformy społeczne i rozwój Kościoła wpływały na treść jej przesłań. Czas, miejsce i okoliczności historii adwentystów dnia siódmego odgrywały kluczową rolę w jej radach. Zalecała ona swoim czytelnikom branie pod uwagę uwarunkowań historycznych w ramach interpretowania jej wypowiedzi. Szereg źródeł biograficznych i historycznych pomaga nam poznać kontekst jej działalności (zob. np. *The Ellen G. White Encyclopedia*; George Knight, *Ellen White's World*, Hagerstown 1998).

Po piąte, rozpoznaj fundamentalne zasady. Niezbędne jest rozróżnianie fundamentalnych zasad od ich czasowych zastosowań. Na przykład, Ellen G. White radziła niegdyś, by mężczyźni nie golili się w sobotę, co miało oczywiste uzasadnienie w czasach, w których ogolenie się wymagało szeregu pracochłonnych przygotowań. Zasada przyświecająca tej radzie - unikanie zbędnej pracy w sobotę - pozostaje niezmienna, ale określona praktyka może być inna w naszych czasach. Rozpoznawanie ponadczasowych zasad w jej pismach pozwala skutecznie stosować je we współczesnym kontekście.

Po szóste, unikaj skrajnych interpretacji. W swoich pismach Ellen G. White podkreślał potrzebę równowagi, jednak historia świadczy, że wielu błędnie stosowało jej rady w skrajny sposób. Na przykład, jej rada, by ograniczyć spożycie jajek, dotyczyła określonego przypadku zdrowotnego, ale niektórzy interpretowali ją jak uniwersalny zakaz. Ellen G. White raz po raz ostrzegała przed takimi sztywnymi, legalistycznymi interpretacjami, wskazując, że takie skrajne rozumienie wypacza intencje jej przesłania i błędnie przedstawia prawdę.

Po siódme, zrozum, że natchnienie nie jest werbalnym dyktowaniem. Ellen G. White nie twierdziła, że każde słowo, jakie napisała, zostało podyktowane przez Boga. Odrzucała ideę werbalnego dyktowania. Podkreślała, że natchnienie działa przez ludzkie wyrażenia, podobnie jak w przypadku biblijnych proroków, którzy wyrażali Boże prawdy własnymi słowami. Skrajny pogląd na natchnienie często prowadzi do błędnych interpretacji, albo

wynosząc pisma Ellen G. White do rangi absolutu, niezmiennego autorytetu, albo chwytając się nieścisłości, by zdyskredytować jej przesłania.

Po ósme, zachowuj duchowe nastawienie umysłu. Interpretowanie pism Ellen G. White wymaga modlitwy, pokory i otwartości umysłu. George R. Knight radzi czytelnikom prosić o kierownictwo Ducha Świętego i unikać ulegania osobistym uprzedzeniom w ramach interpretacji. Sama Ellen G. White ostrzegała przed sceptycznym nastawieniem, twierdząc, że ci, którzy chcą wątpić, zawsze znajdą ku temu powody. Jej pism nie należy używać jako narzędzia służącego osądzaniu bliźnich, ale jako osobistego przewodnika duchowego rozwoju.

Stosując te osiem wskazówek czytelnicy mogą podchodzić do pism Ellen G. White w sposób nacechowany jasnością, zrozumieniem i równowagą, zapewniający, że jej przesłania będą interpretowane zgodnie z *Pismem Świętym* i własnym kontekstem.

Do dalszego studium: George R. Knight, *Reading Ellen White: How to Understand and Apply Her Writings*, Hagerstown 1997; George R. Knight, *Ellen White's World*, Hagerstown 1998; Denis Fortin i Jerry Moon, red., *The Ellen G. White Encyclopedia*, wyd. 2, Hagerstown 2013.

Część III: Zastosowanie

Poniższe pytania do praktycznego zastosowania opracowane na podstawie powyższego komentarza służą rozwinięciu dyskusji podczas wspólnego studiowania lekcji. Wybierz spośród nich te, które najlepiej posłużą zaangażowaniu uczestników studium w pogłębioną refleksję.

1. Jak możemy się upewnić, że nasze wierzenia i praktyki są ugruntowane na *Piśmie Świętym*, a nie na tradycji, ludzkim rozumie czy osobistym doświadczeniu? Czy możesz wymienić przyjęte powszechnie wierzenia oparte bardziej na tradycji niż na biblijnej nauce?
2. Jak poleganie na „całym *Piśmie Świętym*" strzeże nas przed błędnym rozumieniem i stosowaniem poszczególnych fragmentów *Biblii*? Co oznacza powiedzenie: „Tekst bez kontekstu to pretekst"?
3. Jak postrzeganie danego fragmentu w świetle prawdy o Chrystusie i całego kanonu *Pisma Świętego* pogłębia nasze zrozumienie? Jakie fragmenty *Starego Testamentu* zyskują właściwe znaczenie, kiedy rozumiemy je przez pryzmat życia i dzieła Jezusa Chrystusa?
4. Dlaczego ważne jest, byśmy studiowali wszystko, co Ellen G. White napisała na dany temat i nie opierali naszych wniosków na wyizolowanych cytatach?
5. Jak poznanie historycznego tła czasów Ellen G. White pomaga nam wyraźniej zrozumieć jej przesłania? Czy możesz wskazać twierdzenie, które nabiera większego sensu, kiedy osadzimy je w XIX-wiecznym kontekście? Podziel się tym twierdzeniem i wyjaśnij jego kontekst.
6. Ellen G. White ostrzegała przed błędnym interpretowaniem i skrajnym stosowaniem jej rad (zob. Ellen G. White, *Wybrane poselstwa*, t. 1, Radom 2008, s. 44-47; taż, *Wybrane poselstwa*, t. 3, Radom 2011, s. 73-75). Czy możesz podać przykład, w którym błędne stosowanie pism Ellen G. White doprowadziło do zbędnych ograniczeń i utrudnień? Czego dotyczy ten przykład? Jak dzięki równowadze możemy zachować chrystocentryczne podejście do interpretowania pism Ellen G. White?

MATERIAŁY DLA NAUCZYCIELI

- **Przewodniki**- materiały uzupełniające treść „Lekcji biblijnych".
- **Pytania**- propozycje przebiegu zajęć i pytań do dyskusji w szkole sobotniej.

www.adwent.pl

dział: Studium biblijne

- **Materiał do „Czasu misji":** **https://adwent.pl/czas-misji**

KONSULTACJE ONLINE DLA NAUCZYCIELI

- Wspólne przygotowanie do prowadzenia najbliższego studium Biblii.
- Propozycje dodatkowych zajęć.
- Odpowiedzi na pytania związane z treścią studium.
- Wspólnota, modlitwa

każdy czwartek, godz.20.00
Zoom: 856 5129 9515
Kod dostępu: Biblia